

کارگاه آموزشی از برپایی نخستین کارگاه آموزشی نسخه‌شناسی، فهرست‌نگاری و تحریر متون خطی در هندوستان

در این کارگاه حدود ۱۵ نفر از اساتید و ۳۰ نفر از دانشجویان دوره دکتری دانشگاه‌های دهلی، جواهر لعل نهر و (دهلی) و جامعه ملیه (دهلی) شرکت کرده بودند.

مطلوبی که در این دوره کوتاه مدت کارشناس محترم مرکز آقای احمد رضا رحیمی رئیس تدریس کردند عبارتست از:

۱. برای دانشجویان

نخست کلیاتی درباره کتاب خطی، سابقه تاریخی و وضعیت امروزین آن ارائه شد. پس از آن به مخازن عمده نسخ خطی موجود در جهان بانگاه ویژه به شبه قاره، شمار فهرست شده‌ها و فهرست ناشده‌ها و شیوه دست یابی به فهرست‌های پرداخته شد. بحث درباره انواع فهرست‌ها و شیوه استفاده از هر کدام در زبان‌های مختلف، اعم از فهرست‌های نامگو و سیاهه‌ها، فهرست‌های توصیفی، فهرست‌های تحلیلی و تطبیقی و انواع فهرستگان ها از مطالب مطرح شده دیگر بود.

سپس کاربرگه‌ای که آقای ایرج افشار برای فهرست نویسی نسخه‌های خطی تهیه کرده‌اند و آخرين ویرایش آن در جشن نامه آقای فرانسیس ریشار به چاپ رسیده است به عنوان متن پایه انتخاب شد و تمام عناصر آن در دو حوزه متن‌شناسی و نسخه‌شناسی به تفصیل توضیح داده شد و به مناسبت هر یک از موضوعات، مباحث حاشیه‌ای نیز مطرح گشت.

در جلسه آخر نیز صفحاتی از فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه مرکز دایرة المعارف بزرگ اسلامی، تأليف آقای احمد منزوی گزیده وار رو خوانی شدو شیوه انتقال اطلاعات از کاربرگه به فهرست و مسائل مربوط به آن توضیح داده شد.

۲. برای اساتید

برای اساتید نیز نخست وضعیت امروزین مخازن نسخ خطی و فهرست‌های منتشر شده برای آنها و همچنین شیوه‌های مختلف فهرست‌نگاری گفته شد و سپس کاربرگه تنظیمی آقای افشار توضیح داده شد. پس از آن دو بحث فنی مطرح شد: نخست شیوه‌های سال یابی نسخ خطی فارسی و عربی (عمدتاً بر اساس مقاله آقای محمد عیسی ویلی)^۰ بحث شد و در نهایت کلیاتی درباره مکاتب مختلف هنری

(تصویر و تذهیب و نسخه آرایی)، اعم از مکاتب تبریز و شیراز و بغداد به بحث گذاشته شد.

جمع‌بندی

بر اساس تجربیات به دست آمده از برگزاری این دوره و نیز با توجه به انبوه دست نویس‌های موجود در هند به نظر می‌رسد که برگزاری دوره‌های مشابه از مسائل ضروری پروره میراث مشترک ایران و شبه قاره است، اما با توجه به مسائلی چند، این دوره‌ها باید با تفصیل بیشتر و در مدت زمان طولانی‌تری (حداقل ۳۰ ساعت) برگزار شود و در کنار آن کار عملی نیز صورت گیرد. همچنین اگر درسنامه‌ای مخصوص این دوره‌ها تألیف شود و پیش از برگزاری دوره برای شرکت کنندگان آن ارسال شود، فایده بیشتری به دست خواهد آمد.

۴. نسخه خطی و فهرست‌نگاری در ایران، مجموعه مقالات و جستارهای پاس زحمات سی ساله فرانسیس ریشار نسخه‌شناس برجسته فرانسوی، به کوشش احمد رضا رحیمی ریسه، دفتریکم، تهران: میراث مکتب، ۱۳۸۴ ه.ش، ص ۱۰۹-۱۱۰.

۵. محمد عیسی ویلی، «مشکلات و امکانات سال‌یابی دست نویس‌های اسلامی»، ترجمه حسن هاشمی میناباد، در: نسخه پژوهی، دفتر دوم (پاییز ۱۳۸۴ ه.ش)، ص ۲۹۵-۳۱۱.

